

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 12. SZÁM, 2009. MÁR. 22.

Kedves Testvéreim!

Az emberek kíváncsiak, és vannak olyanok, akiknek az életét ismeretlenül is szeretik figyelemmel kísérni. Például az uralkodó családok sarjairól a legtöbb ember szívesen olvas; ha fontos dolog történik az életükben és a televízió közvetíti az eseményt. Megfigyelik a megjelenésüket, a viselkedésüket, a szavaiikat, a hanglejtésüket, a mozdulataikat, az egész életüket, és véleményt alkotnak

selkedése által méltatlannak bizonyul, a névhez, a múlthoz válik méltatlanná.

A keresztyéneket, akik a legnagyobb Királyhoz, Jézus Krisztushoz tartoznak, szintén kíváncsi szemek követik. Fontos, hogy a keresztyén ember mit mond, és az hogyan mondja. És nem csak szavak által beszél a keresztyén ember, hanem az egész viselkedése által. A Krisztushoz való kapcsolata ott van a másokhoz való kapcsolatában. Ha

Ha pedig mint Atyákat hívjátok őt segítségül, aki személyválogatás nélkül ítél meg mindenkit cselekedete szerint, félelemmel töltöttek el jövővénységeitek idejét, tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotokból, hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a véren. Ő ugyan a világ teremtése előtt kiválasztott, de az idők végén jelent meg tiértetek, akik általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és dicsőséget adott neki, hogy hitetek Istenbe vetett reménység is legyen.

1Pt 1,17-21

róluk. Egy ősi és dicső múlt örökösei a régi jelentős családok sarjai, de ennek a múltnak súlya van: meg kell felelni a múltnak a jelenben. Meg kell felelni. Az emberek azt várják tőlük, hogy minden helyzetben, minden tekintetben kifogástalanul viselkedjenek, ne ejtsenek hibát. Ha ezt az elvárást nem teljesítik, az emberek kifejezik a csalódottságukat: „ez nem méltó egy uralkodói sarjhoz”. Ha pedig az illető a nem megfelelő viselkedést tovább folytatja, akkor nem csak az emberek rosszállását vívhatja ki, hanem azt is, hogy a családfő a dorbézoló családtagot kizárja az örökségből. Aki vi-

nem néz szüntelenül Krisztusra, akkor saját maga alapján cselekszik. Először csak az emberek rosszállását vívja ki. Azt mondják rá a többiek, hogy „milyen nagy keresztyénnek tarja magát, pedig a hite nem látszik meg rajta”. És ha a keresztyén ember ezen a hiábavaló úton halad tovább, méltatlanná válik Isten kegyelmére. Ez majd az utolsó ítéletkor derül ki. Jézus vagy bizonyosságot tesz rólunk az Atya előtt, vagy azt mondja majd nekünk, mint amit a példázatban az őt balga szűznek mondott: „*Bizony, mondom nektek, nem ismerlek titeket.*” (Mt 25,12) Éppen ezért nem mindegy,

hogy milyen módon élünk. Péter apostol címzettjei egy különleges tudás birtokában vannak, amit az élet Urától, Istentől nyerték. Ezt a tudást ugyanis Isten jelenti ki Szentlelkével mindazoknak, akik ajtót nyitnak előtte. Olyan tudás ez, melynek magasságába a legnagyobb elmék sem tudnak felemelkedni, de elnyerhetik a legegyszerűbb gondolkozásuk is, a hit ajándékaként. Ennek az Ige szerinti tudásnak a tartalma nagyon egyszerű, bár nehezen elfogadható. Azért „nehezen elfogadható”, mert a maga természeti valóságában hiábavalónak minősíti minden ember életét. A „hiábavaló” értelme a semmis, az értéktelen, a haszontalan, a céltalan. Ezt nehéz, sőt lehetetlen elfogadni a magunk bölcsességével; pedig ilyenek minősíti Isten mindannyiunk életét egyszerűen azért, mert Tőle elérhetetlenül távol létezőnk. Ebben a távolságban nem tudjuk – még ha akarjuk, akkor sem – sem Krisztust, sem a felebarátainkat szeretni. A Krisztus-nélküliség az a hiábavalóság, üresség és céltalanság, amelyet örökségképpen hordozunk, és ami fogva tart minket. Gondoljunk csak a tékozló fiú példázatára (Lk 15,11-32). Azt hitte, hogy az az igazi élet, hogy ki tudja fizetni a nagy számlát az ivóban, és hogy egy vagyont költ kétes erkölcsű nőkre. Aztán mikor már nem volt mit költeni, csak ürességet, csalódást érzett, és hazavágyott. Megtalálta az egyetlen megoldást. Az Atya által ki tudott szabadulni a nyomorúságából. A mennyei Atya ma is felkínálja a szabadulást minden megkötözöttnek. Felkínálja, hogy kiváltja a rabságból azt az embert, aki

meglátta a maga megközöttségét. A legdrágább árat fizette ezért. Ez pedig nem az emberi mértékkel mért drága ár.

Az Ige teljesen félreérthetetlenül mondja azt, hogy ezt az árat nem lehetett sem ezüsttel, sem arannyal megfizetni.

Mi azonban a mi Urunk, Jézus Krisztus drága vérének kiváltattunk a hiábavalóság rabságából. Az ember a Paradicsomkertben elindult a hiábavaló úton. A jó és gonosz tudásának a fájánál az ember döntött Isten ellen, de nem ez az utolsó fa, amely teljes változást hoz az ember életébe. Ugyanis létezik a keresztfa, ahol Isten az ember mellett döntött. És a mai Ige szerint a kereszt terve hamarabb megvolt, mint a világ teremtésének terve. Még egyetlen parány sem volt meg a Földből, a világegyetemből, de Istennek az a terve, hogy az ember boldog legyen, már megvolt. Ennyire alapvető helyen van Isten terveiben az ember megmentése, az ember üdvössége, méghozzá Jézus Krisztus keresztje által. Krisztust Isten még a világ teremtése előtt kiválasztotta az ember megváltására. Ez formálja az egész emberiség, és az egész világ történelmét. „Minden általa és reá nézve teremtett.” – mondja a Kolossé levél (Kol 1,16).

Ezért van az, hogy Isten nem pusztítja el a lázadó embert, mert a háttérben, az Ő döntésében ott van a megoldás: Krisztus keresztje. És ebben a keresztben ott van Isten kegyelme. Erről a kegyelemről tudhattak mindazok, akik Istennel jártak, többek között Jób is: hiába akarják a barátai rávenni arra, hogy ismerje el a bűnösségét, és azt, hogy emiatt kell szenvednie. Készségesen elismeri, hogy

ő is bűnös, de Jób ezen az ószövetségi bölcsességen túl lát: „*Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött, s ha ez a bőröm lefoszlik is, testemben látom meg az Istent. Saját magam látom meg őt, tulajdon szemeim látják meg, nem más, bár veséim is megemésztetnek.*” (Jób 19,25-27) Héberül a megváltó úgy hangzik: Góél. Az a gazdag és tekintélyes rokon ez, aki kezeséget vállal értem; aki bármilyen bajba kerülök is, ki tud menteni, mert olyan tekintélyes – megvan hozzá a hatalma, az ereje; akire mindig számíthatok; aki akár a rabszolgaságból is ki tud vásárolni. Jób arra hivatkozik, hogy neki kell hogy legyen egy ilyen megváltója. Ő úgy ismeri Istent, hogy az Isten ilyen megváltó, ilyen megváltást készített. Jób nem tudja, nem ismeri Jézus Krisztus nevét, de hitvallást mond, és elmondja, hogy az igazságos és szent Isten mégsem az igazságát és a haragját fogja rajta érvényesíteni, hanem a kegyelmét.

Ugyanígy emlegeti megváltóját Dávid, aki azt mondja a 103. zsoltárban, hogy ő az, aki megváltja életedet a sírtól (Zsolt 103,4). Emlegeti az ő urát, aki titokzatos módon majd az ő utódai közül származik, de mégis neki ura (Zsolt 110,1).

A próféták emlegethetik és hittel mondhatják azt, hogy eljön Sionnak a megváltó. Bizonyosságot tehetnek róla, hogy Ő lesz az Isten Báránya, hiszen évszázadokon keresztül látják nap mint nap az áldozatokat, és tudhatják, hogy azok nem törlik el valójában a bűnöket. Az áldozati állat nem tudja elvenni a bűnöket, viszont kiabrázolja azt a véres valósá-

got, amihez mindannyiunk bűne vezet. És lesz majd valaki, jön majd a Megváltó, aki mindezt kiteljesíti és betölti. Nem tudhatták, mégis leírták az igazságot a világ megváltásáról: a teremtés előtt állt már Krisztus kereszttje.

Péter apostol is ezt írja: „*Ezt az üdvösséget keresték és kutatták a próféták, akik a nektek szánt kegyelemről prófétáltak, kutatva, hogy melyik vagy milyen időről tett kijelentést a Krisztus bennük levő Lelke, amikor előre bizonyosságot tett a Krisztusra váró szenvedésekről, és az ezeket követő dicsőségről. Ők azt a kijelentést kapták, hogy nem maguknak, hanem nektek szolgálnak azokkal, amikről most az evangélium hirdetői prédikálnak nektek a mennyből küldött Szentlélek által, és amikbe angyalok vágyakoznak beletekinteni. Ezért tehát elméteket felkészítve, legyetek józanok és teljes bizonyossággal reménykedjétek abban a kegyelemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenésekor kaptok. Mint engedelmes gyermekek ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek, hanem – mivel ő, a Szent hívott el titeket – magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban...*” (1Pt 1,10-16) Jézus által lehet elnyerni az egyetlen váltságot, ami a rabságból a szabadságra hoz elő, az átokból az áldásba, a halálból az életbe, a Krisztus nélküli hiábavalóságból Krisztus közösségébe. Fogadjuk el a drága vért, s mint az ő megváltott gyermekei adjunk hálát szabadításáért.

Ámen!

(Elhangzott 2009. március 15-én)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól (a nyári időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

EGYHÁZUNK & GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Ez év május 22-én történelmi eseményre készül Egyházunk. Debrecenben, a **Nagytemplomban alkotmányozó zsinat mondja ki a magyar református egyházkerület egyesülését.** Erre az ünnepségre **Berkesi Sándor tanár úr révén kórusunk is meghívást kapott.** A Kántus karmestere, aki kórusával tavaly novemberével meglátogatta Prágát és szolgált gyülekezetünkben is, **egy Kárpát-medencei kórusokból álló összkar megszervezésére törekszik.**

– H. Tóth István, a március 15-i koszorú-

zásünnepség szervezője **megköszönte kórusunk szolgálatát.** Kórusunk március 15. alkalmából harmadszor énekelhetett a Kisoldalon (Malá Strana). Bodnár Noémi vezényletében a következő darabok hangzottak el: Berkesi Sándor: Igaz pásztor, Maróthi György: E világ mióta, Gárdonyi Zoltán: Szép könyörgés.

FIGYELEM! FONTOS! ÓRAÁTÁLLÍTÁS!

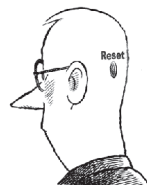
Március 29-én, vasárnap hajnalban lesz az óraigazítás, ekkor kezdődik a 2009-es évi nyári időszámítás.

A jövő vasárnaptól kezdődően az istentiszteleteket délután 17.00 órától tartjuk.

– Az április 18-án megtartandó **ünnepi Nagypénteki istentiszteletre 18.00 órai kezdettel fog sor kerülni** a gyülekezeti teremben.

BÖLCSESSÉG

Elsőként jó lelkiismeretért kell könyörögnünk a Mindenható Istenhez, másodikként az elme egészségéért, és azután a testi egészségért. (*Seneca*)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP